

Ο ΧΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝ (Ματθ. 14, 14-22)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στις 9/8/1998)

1. Δίνοντας πλουτίζεις, δεν φτωχαίνεις!

Ακούσαμε στο άγιο Ευαγγέλιο πώς ο Χριστός χόρτασε πέντε χιλιάδες άνδρες και πολλές γυναίκες και παιδιά με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια. Και ότι αφού έφαγαν όλοι αυτοί περίσσεψαν δώδεκα ολόκληρα καλάθια. Δηλαδή πολύ περισσότερα από τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια που ήταν στην αρχή.

Το θαύμα αυτό μας δείχνει τι πλούτος είναι η ευλογία του Θεού. Και πόσο μεγάλος πλούτος είναι να σκορπίζει κανείς, να δίνει, να κάνει ελεημοσύνες. Μας λέει ακόμη ότι ο φόβος που έχουν μερικοί ότι βοηθώντας τους άλλους θα φτωχύνουν, θα χάσουν τα δικά τους γιατί τα δίνουν, είναι λάθος. Όσο περισσότερα δίνεις, τόσο περισσότερα ο Θεός σου στέλνει. Γι' αυτό ο άνθρωπος που είναι κοντά στο Θεό, ακούει αυτή την διήγηση του θαύματος του Χριστού και χαίρει και διδάσκεται.

Υπάρχουν όμως και άνθρωποι που είναι μακριά από τον Χριστό.

Αυτοί απλώνουν τα χέρια τους μόνο για να αρπάξουν. Και θέλουν να ζουν με όλων των ειδών τις απολαύσεις και τις ηδονές για να χορτάσουν. Να αισθανθούν ότι απόλαυσαν τη ζωή, την γλέντησαν και συνεπώς είναι ευχαριστημένοι.

Αλλά αδελφοί μου, τι παράξενο πράγμα. Όσο και να προσπαθήσει κανείς να φάει, να πιεί, να απολαύσει, όσο μακρύτερα και αν απλώσει τα χέρια του για να μαζέψει, όσα και να αποκτήσει, τελικά δεν ευχαριστείται. Δεν χορταίνει, δεν λέει: «φτάνει».

Μας διδάσκει ακόμα η σημερινή περικοπή, ότι ο άνθρωπος πρέπει όχι να μαζεύει, αλλά να δίνει. Και μας δείχνει πόσο ευλογημένος είναι εκείνος που δίνει. Γιατί δίνοντας μιμείται τον Χριστό.

Ξέρετε τι σημαίνει «μιμείται τον Χριστό»; Το χέρι του, γίνεται χέρι Χριστού. Και το στόμα του, στόμα Χριστού. Είναι πολύ ωραίο το χέρι που δίνει αγάπη, βοήθεια, καλωσύνη. Και το στόμα που βγάζει λόγο Θεού. Δηλαδή αναβλύζει

σαν από πηγή λόγια ζεστά, λόγια καλωσύνης, λόγια οικοδομής, λόγια ωφελείας. Λόγια που κάνουν τους ανθρώπους αντί να πηγαίνουν προς τα κάτω να ανεβαίνουν προς τα επάνω. Και να αισθάνονται περισσότερο άνθρωποι. Περισσότερο καλοί. Περισσότερο εύσπλαγχοι. Αυτό θέλει να μας διδάξει ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός.

2. Ασχολήσου με τα έσω

Μας λέγει ο Χριστός με αυτό το θαύμα: Προσέξτε. Υπάρχουν δύο τρόποι ζωής. Ο ένας είναι να προσπαθήσεις να φας, να απολαύσεις για να γεμίσεις την κοιλιά σου και να τέρψεις τις άλλες αισθήσεις του σώματος. Και ο άλλος τρόπος είναι να προσπαθήσεις να γεμίσεις την καρδιά σου.

Τι είναι μεγαλύτερο; Κοιλιά ή καρδιά; Τι προτιμάς; Εκείνα που στηρίζουν την κοιλιά, το σώμα ή εκείνα που στηρίζουν την καρδιά, τον έσω άνθρωπο που είναι ο πραγματικός άνθρωπος;

Ποιό είναι εκείνο που τρέφει τον «έξω» άνθρωπο; Το φαγητό.

Το καλό φαγητό θέλουμε να έχει τις εξής ιδιότητες:

Να είναι ωραίο στην όψη. Όταν πας σε ένα εστιατόριο, κοιτάζεις ποιό φαγητό φαίνεται εξωτερικά όμορφο. Μετά προσπαθείς να διαπιστώσεις αν μυρίζει ωραία. Έπειτα το δοκιμάζεις για να δεις αν είναι νόστιμο. Αν εκπληρώνει τις απαιτήσεις αυτές το αγοράζεις και το τρως.

Βέβαια θα έπρεπε να εξετάσουμε και κάτι άλλο. Αυτό που θα φάμε, είναι ωφέλιμο; Θα μας ωφελήσει; Ή θα μας βλάψει. Επί παραδείγματι: Ένας άνθρωπος έχει ζάχαρο και γι' αυτό λέει: «Μ' αρέσουν τα γλυκά, αλλά δεν με ωφελούν. Γι' αυτό δεν θα τα φάω».

Αλλά ας ξαναδούμε τις ιδιότητες του φαγητού.

Εξετάζουμε το κάθε μας φαγητό αν φαίνεται ωραίο. Πόσες φορές τσακώνονται τα παιδιά γιατί η μητέρα έβαλε σε κάποιο ένα κομμάτι που φαίνεται απ' έξω ωραίο! Πόσο όμως διατηρείται το ωραίο; Μέχρι που να πάρεις το πηρούνι και το μαχαίρι. Μετά το «ωραίο» χάθηκε.

Η ωραία μυρωδιά κρατάει όσο είναι η μπουκιά κάτω από την μύτη. Μετά χάνεται. Τελείωσε η αποστολή της. Μπαίνει η μπουκιά στο στόμα και αρχίζει η γεύση. Εκεί είναι μεν το φαγητό νόστιμότερο, αλλά ούτε ομορφιά έχει πια ούτε

γεύση. Χάθηκαν. Έσβυσαν.

Όταν μασήσουμε το φαγητό και το καταπιούμε μένει μόνο η ωφέλεια.

Ας δούμε και κάποιες ανάλογες εικόνες.

Είσαι άρρωστος στο κρεβάτι. Τι προτιμάς; Να είναι το κρεβάτι χρυσό και στρωμένο με μεταξωτά και με βελουδένια, ή να έχεις ελπίδα ότι θα γίνεις καλά; Και ελπίδα της αιώνιας ζωής εάν φύγεις από τον κόσμο αυτό;

Απάντηση:

-Και τι να το κάνω το χρυσό κρεβάτι, χωρίς ελπίδα θεραπείας; Και χωρίς ελπίδα αιώνιας ζωής;

Δεύτερο. Όταν είσαι άρρωστος τι προτιμάς; Να έχεις γιατρό καλό, φάρμακα τελευταίου τύπου, εξυπηρέτηση από το προσωπικό του νοσοκομείου άριστη; Ή να έχεις υπομονή;

Θα πείτε: Τόσο σπουδαίο είναι να έχω υπομονή; Και αν δεν έχω υπομονή και καλή διάθεση τι πειράζει; Ρώτα τους γιατρούς, που λένε: «Άμα ο ασθενής δεν έχει υπομονή και καλή διάθεση, ο,τι και να του κάνουμε προς το χειρότερο πηγαίνει».

Και κάτι άλλο. Τι προτιμάς; Να έχεις νόστιμα φαγητά και γλυκά, ή να έχεις γλύκα στην καρδιά σου; Δηλαδή να είναι γεμάτος ο εσωτερικός σου άνθρωπος από γλύκα, χαρά, ειρήνη;

Είναι χίλιες φορές προτιμότερο να έχει ο άνθρωπος μέσα του γλύκα, χαρά και ειρήνη, παρά να προσπαθεί να αποκτήσει ειρήνη, γλύκα και χαρά τρώγοντας και πίνοντας. Σκέψου: Γιατί τρως; Γιατί πίνεις; Γιατί πας στο κέντρο διασκέδασης; Απάντηση: Για να αποκτήσω χαρά. Άμα όμως την έχω μέσα μου την χαρά, τι το θέλω το κέντρο της διασκέδασης το χορό και το ξεφώνισμα;

Να πόση σημασία έχει να καλλιεργήσει κανείς όχι τον «έξω» άνθρωπο αλλά τον «έσω».

3. Η δύναμη του αληθινού φαγητού

Πώς καλλιεργείται ο έσω άνθρωπος;

Λέει ο Χριστός: Φροντίζετε να τρώτε, όχι εκείνα που στηρίζουν το σώμα, αλλά τον άρτο που «βεβαιώνει», δηλαδή στηρίζει και χορταίνει την καρδιά. Γιατί έδωσε τότε ο Χριστός το υλικό φαγητό στους πεντακισχιλίους;

Ας το δούμε από αυτό που επακολούθησε. Όταν χόρτασαν οι Εβραίοι έψαξαν να βρουν το Χριστό, ενώ κείνος είχε εν τω μεταξύ κρυφτεί. Αφού τον βρήκαν του είπαν: «Εσύ είσαι για μας! Θα παίρνεις λίγα ψωμιά και θα κάνεις να τρώμε όλοι και να μην νοιαζόμαστε για τίποτε». Και ήθελαν να τον κάνουν βασιλιά. Αλλά ο Χριστός τους απάντησε: «Να μη ζητείτε την τροφή που έρχεται από κάτω, από τα χωράφια και από τα σπαρτά. Αλλά την τροφή που έρχεται από τον ουρανό, και είναι για την καρδιά. Και τέτοια τροφή είναι το σώμα μου και το αίμα μου. Εκείνο που το τρώγετε «εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον». Όποιος φάγει το σώμα μου και πιεί το αίμα μου θα έχει συγχώρηση των αμαρτιών του».

Ποιό είναι εκείνο που σε κάνει αδελφέ να μην έχεις χαρά;

Απάντηση: Το κακό που είναι μέσα μου.

Όταν λοιπόν αυτό το κακό σβύσει με την χάρη του σώματος και του αίματος του Χριστού, τότε η χαρά που ζητάς έρχεται. Μη ψάχνεις λοιπόν για άλλα πράγματα που μεγαλώνουν το κακό, γιατί τότε μεγαλώνει η στενοχώρια, η λύπη και η κατήφεια. Και τότε χρειάζονται διπλάσια και πολλαπλάσια διασκέδαση, περισσότερο κρασί και μεγαλύτερες δόσεις ναρκωτικών για να ευχαριστηθείς.

Είπε ο Χριστός: «Όποιος τρώγει το σώμα μου και πίνει το αίμα μου, όταν έλθω η ημέρα της ανάστασης θα τον αναστήσω». Λίγο πράγμα είναι, να έχεις σιγουριά ότι την ημέρα της δευτέρας Παρουσίας θα αναστηθείς για να βρεθείς μαζί με την Παναγία, μαζί με τους αγίους αποστόλους, μαζί με τους αγγέλους και μαζί με τον Κύριο της δόξης τον Ιησού Χριστό;

Γιατί δεν προσπαθείς και δεν κάνεις ο,τι σου υποδεικνύει ο πνευματικός ιατρός, μέσα στο πνευματικό θεραπευτήριο που λέγεται Εκκλησία, για να μεταλάβεις αξίως το σώμα και το αίμα του Χριστού;

Και κάτι ακόμη. «Όποιος τρώγει το σώμα μου και πίνει το αίμα μου», είπε ο Χριστός «εν εμοί μένει καγώ εν αυτώ». Δηλαδή αυτός μένει κοντά Μου, μέσα Μου και εγώ κοντά του, μέσα του. Όταν ο Χριστός, η πηγή της ζωής, της χαράς και της ειρήνης είναι μέσα σου, είναι δυνατόν να μην γεμίσει η ζωή σου, χαρά, ειρήνη, ανάπαυση, ευχαρίστηση, γλύκα;

Όλα αυτά δεν φαίνονται στη ζωή των ευσεβών χριστιανών;

4. Ας πάρουμε φως από τον Δημιουργό του ηλίου

Άδικα καταστρέφουμε τη ζωή μας με τις λάθος τοποθετήσεις μας. Γι' αυτό και ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, και ο Χριστός κήρυτταν συνεχώς μετάνοια. Δηλαδή: Διόρθωσε την τοποθέτησή σου, το μυαλό σου. Άλλαξε πορεία. Δεν θα καταστραφείς. Δεν θα καταντήσεις ταλαιπώρος. Αντίθετα, θα ξεφύγεις από την ταλαιπωρία και θα βρεθείς στην ειρήνη και στη χαρά.

Επί τουρκοκρατίας, στην Κωνσταντινούπολη πλησίασε ένας τούρκος κάποιον νεαρό χριστιανό και του λέει:

-Για εξήγησέ μου, πώς πιστεύετε εσείς οι χριστιανοί, ότι ο άνθρωπος όταν κοινωνάει τρώγει το σώμα και το αίμα του Χριστού, τον Χριστό; Σε πόσες καρδιές τέλος πάντων μπορεί να μπει κάθε Κυριακή αυτός ο Χριστός; Τελικά υπάρχει ακόμη ο Χριστός;

Ο νεαρός του απάντησε:

-Δεν μου λες, εδώ η Πόλη πόσα παράθυρα έχει;

Τάχασε εκείνος.

-Δεν ξέρω. Πάντως είναι πολλά, πάρα πολλά.

-Και πώς δεν τελειώνει ο ήλιος, μπαίνοντας απ' όλα αυτά τα παράθυρα στα σπίτια των ανθρώπων; Αν λοιπόν ο ήλιος που είναι δημιούργημα του Θεού, ξέρει να μπαίνει μέσα σε τόσα σπίτια και δεν λιγοστεύει, ο Χριστός που είναι ο δημιουργός του ηλίου, δεν έχει τον τρόπο να μπει ο ίδιος στη ζωή όλων των ανθρώπων, να την φωτίσει και να την αγιάσει;

Το λάθος μας είναι ότι δεν στηρίζουμε τον εαυτό μας, την σκέψη μας, την πορεία μας στα διδάγματα του Χριστού. Αλλά προσπαθούμε να λύσουμε τα προβλήματά μας με το μυαλό μας και με συμβουλές ανθρώπων που συμφωνούν με το μυαλό μας. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν -έχοντας τη σκέψη ότι ο Χριστός είναι το φως του κόσμου- να διαβάζουμε το Ευαγγέλιο, να ακούμε τον λόγο του Θεού και να προσπαθούμε να ακολουθούμε τα διδάγματά του, γιατί είναι πηγή ζωής. Αμήν.-